

DE BIJBEL IS NIET RECHTS

Sinds ik politiek actief ben, krijg ik veel vragen over de combinatie van GroenLinkse politiek en mijn studie theologie. De meeste vragenstellers zijn verbaasd dat ik na mijn christelijke opvoeding mijn heil zocht bij GroenLinks. Nog steeds gebeurt het dat SGP-jongeren het vreemd vinden dat ik er zulke linkse en progressieve idealen op nahoud. Juist daarom wil ik nog eens extra benadrukken: linkse politiek en religie hoeven elkaar helemaal niet te bijten, integendeel!

De Nederlandse cultuur is door-en-door gekerstend. Doordat het christendom zo lang de norm is geweest, zie je overal in onze samenleving sociaal beleid dat door de Bijbel geïnspireerd is.

Ik noem een paar voorbeelden uit het conceptprogramma van GroenLinks.

‘We verminderen inkomensongelijkheid’

In het Oude Israël was er de briljante *wet* dat ieder zevende jaar alle schulden moesten worden kwijtgescholden. Zo kon er geen fundamentele inkomensongelijkheid ontstaan.

‘We zorgen voor elkaar’

Het Oude Testament staat vól met sociale vangnetten. Sowieso was het in de cultuur van het Oude Israël heel gebruikelijk om voor je ouders te zorgen als die oud werden. Een mooi voorbeeld vind ik het verhaal van *Ruth*, die weduwe wordt maar wel bij haar schoonmoeder blijft en voor haar zorgt.

‘We bestrijden discriminatie’

In het Nieuwe Testament is er een verhaal van Jezus die met een *Samaritaanse vrouw* in gesprek gaat. Dat is op tenminste twee niveaus heel bijzonder: een man die met een vrouw praat, en een Israëliet die met een Samaritaan praat. De Samaritanen hadden toentertijd het imago dat Wilders Marokkanen op dit moment probeert te geven.

‘We vangen vluchtelingen op’

Het volk Israël slaat op een gegeven moment op de vlucht uit Egypte, waar ze als slaven moesten werken. Ze komen dan aan in Kanaän, waar ze in feite vluchtelingen zijn. Omdat dit *verhaal* zo vers in het geheugen ligt, wordt het gebruikt als argument om ook andere vluchtelingen goed te behandelen: ‘We were strangers once, too!’ luidt het bekende *Bijbelcitaat* van Obama.

‘We kiezen voor natuur en landschap’

Eén van mijn favoriete groene Bijbelverzen is een regel in de oorlogsvoering: als je een oorlog begint, laat dan de bomen in dat gebied met rust. ‘Is een boom soms een mens, dat u tegen hem moet strijden?’ Het doet me altijd denken

aan *The Two Towers*, waarin de Enten zich tegen Saruman keren als ze zien dat hij bomen gebruikt om nieuwe orks te creëren.

‘Dieren hebben recht op een respectvolle behandeling’

Er zijn regels voor boeren en de manier waarop ze hun dieren moeten behandelen. Zo hebben *koeien* recht op rust en moeten Israëlieten de (*moeder*)vogels met rust laten als ze eieren oogsten.

‘We zorgen voor meer zeggenschap’

Mozes, de leider van Israël, krijgt op een gegeven moment een waardevol *advies* van zijn schoonvader: je moet niet alles zelf willen besturen. Zijn schoonvader denkt voor hem een piramide-systeem van inspraak uit. Dat is voor Mozes beter te behappen, maar geeft bovendien veel meer mensen inspraak in de besluitvorming van het volk.

‘Bescherming bieden’

Zorg en sociale zekerheid zijn een rode lijn in het Oude Testament. Veel wetten die wij nu als vrouwonvriendelijk zien (zoals polygamie), waren juist bedoeld om vrouwen te beschermen: een man mocht alleen met een vrouw naar bed als hij haar vervolgens levenslang zou onderhouden en beschermen.

Ben ik nu selectief? Natuurlijk. Ik kies de verhalen die ik mooi vind en die in mijn straatje passen. Er worden ook dieren én mensen geslacht in de Bijbel. Maar ik vind het zo jammer dat de Bijbel en het christendom, zeker in de politiek, steeds weer worden geclaimd door mensen die met hun vingertje wijzen, die een strenger in plaats van een humaner beleid willen. Ook dat is selectief. Een sociaal, links, progressief beleid is ons net zo goed overgeleverd vanuit het christendom. Ik weiger religie en de Bijbel over te laten aan rechtse politiek. En ik erken dat ik gekerstend ben, meer nog misschien dan het gemiddelde GroenLinks-lid. En dat dit mij helpt om in een eerlijke, groene en vrije wereld te geloven. Geloof ik in God? Die vraag moet ik helaas onbeantwoord laten. Geloof ik in de kracht van de hoop, het optimisme en het toekomstperspectief dat door veel religies geboden wordt? Absoluut. Jullie toch ook?

Noortje Blokhuis is voorzitter van DWARS, de jongerenorganisatie van GroenLinks.